

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1610/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla środków ochrony roślin należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, aby dodatkowe świadectwo ochronne zostało wydane dla środka ochrony roślin, dla którego wydane zostało, zgodnie z art. 8 ust. 1 dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, zmienionej rozporządzeniem (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r., ważne zezwolenie na dopuszczenie do obrotu.

(¹) Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts — Republika Łotewska) — Dita Danosa przeciwko LKB Līzings SIA

(Sprawa C-232/09) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 92/85/EWG — Środki służące wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią — Artykuł 2 lit. a) i art. 10 — Pojęcie pracownicy w ciąży — Zakaz dokonywania zwolnień pracownic w okresie od początku ciąży do końca urlopu macierzyńskiego — Dyrektywa 76/207/EWG — Równość mężczyzn i kobiet — Członek zarządu spółki kapitałowej — Przepisy krajowe zezwalające na zwolnienie takiego członka bez żadnych ograniczeń)

(2011/C 13/17)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augstākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dita Danosa

Strona pozwana: LKB Līzings SIA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Augstākās tiesas Senāts — Wykładnia art. 10 dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 348, s. 1) — Pojęcie pracownika — Zgodność z dyrektywą uregulowania krajowego zezwalającego na zwolnienie członka zarządu spółki kapitałowej bez żadnych ograniczeń, uwzględniających w szczególności ciężę tego członka

Sentencja

1) Członek zarządu spółki kapitałowej świadczący pracę na rzecz tej ostatniej i będący jej integralną częścią musi do celów stosowania dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dziesiątej dyrektywy szczegółowej w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) zostać uznany za pracownika, jeżeli wykonuje swe obowiązki przez określony czas pod kierownictwem lub kontrolą innego organu tej spółki i w zamian za swą działalność otrzymuje wynagrodzenie. Do sądu krajowego należy weryfikacja okoliczności faktycznych koniecznych do dokonania oceny, czy jest tak w przypadku zawisłego przed nim sporu.

2) Artykuł 10 dyrektywy 92/85 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, które pozwala na odwołanie członka zarządu spółki kapitałowej bez żadnych ograniczeń, jeżeli osoba zainteresowana jest „pracownicą w ciąży” w rozumieniu tej dyrektywy, a uchwała o jej odwołaniu jest w głównej mierze uzasadniona tym, że zaszła ona w ciążę. Nawet gdyby przyjąć, że członek zarządu nie może zostać uznany za „pracownicę w ciąży”, to wciąż odwołanie członka zarządu pełniącego takie funkcje jak opisane w sprawie przed sądem krajowym z powodu ciąży lub z innego powodu uzasadnionego głównie tym stanem może dotyczyć jedynie kobiet i tym samym stanowi bezpośrednią dyskryminację ze względu na płeć sprzeczną z art. 2 ust. 1 i 7 oraz art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/73/WE z dnia 23 września 2002 r.

(¹) Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 18 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg — Niemcy) — Alketa Xhymshiti przeciwko Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

(Sprawa C-247/09) (¹)

(Umowa między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób — Rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i nr 574/72 oraz (WE) nr 859/2003 — Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Świadczenia rodzinne — Obywatel państwa trzeciego pracujący w Szwajcarii i zamieszkujący wraz z małżonką i dziećmi w państwie członkowskim, którego obywatelstwo mają te dzieci)

(2011/C 13/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Alketa Xhymshiti

Strona pozwana: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Baden-Württemberg — Wykładnia rozporządzenia Rady (WE) nr 859/2003 z dnia 14 maja 2003 r. rozszerzającego przepisy rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i rozporządzenia (EWG) nr 574/72 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi przepisami wyłącznie ze względu na ich obywatelstwo (Dz.U. L 124, s. 1), oraz art. 2, 13 i 76 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2), a także art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71/EWG (Dz.U. L 74, s. 1) — Obywatel państwa trzeciego pracujący w Konfederacji Szwajcarskiej i zamieszkały wraz z małżonką i dziećmi w państwie członkowskim, którego obywatelstwo mają te dzieci — Odmowa przyznania świadczeń rodzinnych przez państwo członkowskie zamieszkania — Zgodność takiej odmowy przyznania świadczeń rodzinnych z przywołanymi przepisami wspólnotowymi

Sentencja

1) Obywatel państwa trzeciego, który zamieszkuje legalnie w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej i pracuje w Szwajcarii, nie podlega w państwie członkowskim zamieszkania przepisom rozporządzenia Rady (WE) nr 859/2003 z dnia 14 maja 2003 r. rozszerzającego przepisy rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i rozporządzenia (EWG) nr 574/72 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi przepisami wyłącznie ze względu na ich obywatelstwo, ponieważ rozporządzenie to nie figuruje między aktami prawa wspólnotowego wymienionymi w sekcji A załącznika II do Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób, podpisanej w Luksemburgu w dniu 21 czerwca 1999 r., które strony tej umowy zobowiązały się stosować. W konsekwencji nie można ustalić obowiązku państwa członkowskiego zamieszkania do stosowania względem tego pracownika i jego małżonki rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1992/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r., oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia nr 1408/71 w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem nr 118/97.

2) Artykuły 2, 13 i 76 rozporządzenia nr 1408/71 oraz art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 574/72 nie mają wpływu na sytuację obywatelki państwa trzeciego, taką, w jakiej znajduje się

skarżąca w postępowaniu przed sądem krajowym, w zakresie, w jakim do sytuacji tej osoby należy stosować ustawodawstwo państwa członkowskiego zamieszkania. Sam fakt, że dzieci tej obywatelki państwa trzeciego są obywatelami Unii, nie może pozbawić zgodności z prawem odmowy przyznania zasiłków rodzinnych w państwie członkowskim zamieszkania, jeżeli — co wynika z ustaleń dokonanych przez sąd krajowy — nie zostały spełnione ustawowe przesłanki konieczne do przyznania takich świadczeń.

(¹) Dz.U. C 233 z 26.9.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rajonen syd Płowdiw) — Wasil Iwanow Georgiew przeciwko Techniczny uniwersitet — Sofija, filiał Płowdiw

(Sprawy połączone C-250/09 i C-268/09) (¹)

(Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 6 ust. 1 — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek — Profesorowie uniwersytecy — Przepis krajowy, stanowiący, że po ukończeniu 65. roku życia przez pracownika można zawrzeć z nim jedynie umowę o pracę na czas określony — Obowiązkowe przejście na emeryturę w wieku 68 lat — Uzasadnienie różnic traktowania ze względu na wiek)

(2011/C 13/19)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Rajonen syd Płowdiw (sąd rejonowy w Płowdiwie)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Wasil Iwanow Georgiew

Strona pozwana: Techniczny uniwersitet — Sofija, filiał Płowdiw (uniwersytet techniczny w Sofii, filia w Płowdiwie)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rajonen syd Płowdiw (sąd rejonowy w Płowdiwie) — Wykładnia art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16) — Przepis krajowy zezwalający profesorom uniwersyteckim, którzy ukończyli 65 rok życia na zawieranie umów o pracę jedynie na czas określony — Przepis krajowy, zgodnie z którym profesorowie uniwersyteccy przechodzą ostatecznie na emeryturę z chwilą ukończenia 68 lat — Uzasadnienie odmiennego traktowania ze względu na wiek.

Sentencja

Dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, a w szczególności jej art. 6 ust. 1, należy interpretować w ten sposób, że nie zakazuje ona przepisów krajowych,